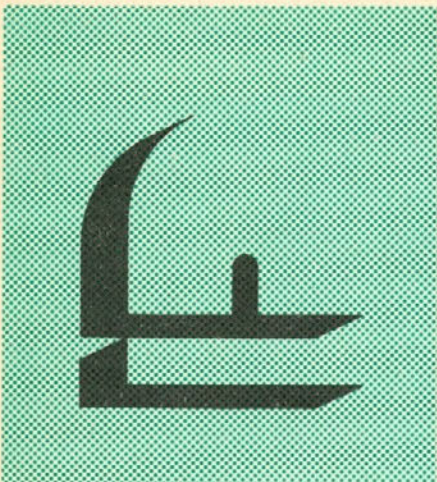

RUDAR

GLASILO KOLEKTIVA RUDARSKO-ELEKTROENERGETSKEGA KOMBINATA
FRANC LESKOŠEK-LUKA, TITOVO VELENJE

LETO XXIV

ČETRTEK, 8. marec 1990

ŠTEVILKA 1

8. marec - dan žena

KAJ PA JE TEBE TREBA BILO...

Strokovnjaki za načrtovanje družine so v zadnjih desetletjih s pomočjo in podporo uradne slovenske politike naredili veliko za otroke in družino, še posebej glede predšolske vzgoje in varstva otrok.

V vrtce je bilo še leta 1971 vključenih le 15 odstotkov predšolskih otrok, danes pa jih je več kot polovica. Z enoletnim porodniškim dopustom skupaj s Švedsko prednjačimo pred drugimi evropskimi državami. Vsi novorojenčki v Sloveniji prejmejo zavitek z najnujnejšo opremo za prvih šest mesecev življenja. Za vse predšolske otroke so po republiki razvejeni preventivni zdravstveni pregledi, staršem pa namenjene posvetovalnice za vzgojo in nego otrok. Leta 1977 je bil v Sloveniji legaliziran splav, kar je omogočilo njegovo strokovno opravljanje v bolnišnicah in občutno zmanjšalo umrljivost in bolewnost žensk zaradi splava.

Družbena in gospodarska kriza je v zadnjih letih pomen in vrednost ter pridobitev, žal, močno zmanjšala in sploh zaostila vprašanje kvalitete življenja, obstoja in preživetja Slovencev.

Da nas je vedno manj, je za Slovence posebno občutljiva ugotovitev, ker nas nikoli ni bilo kdove kako veliko, kulturna, verska, politična in gospodarska veslanja čez naše narodnostno ozemlje pa so nas v preteklem in tem stoletju še redčila.

In ker je po uradnih podatkih začela rodnost med Slovenci padati že v začetku tega stoletja - in ne šele z legalizacijo splava pred trinajstimi leti - je milo rečeno, nesramno igrati se z intimnimi vprašanji človeka ter njegove stiske uporabljati kot začimbo v predvolilni kuhinji, kot to doživljamo zadnjih nekaj mesecev. Kaj drugega pa lahko rečemo ob sedanjem predvolilnem boju nanovo nastalih strank na Slovenskem za zmago na prvih demokratskih in svobodnih volitvah!

A pri nas je že takor: kadarkoli prelijemo toliko črnila in povemo toliko besed o eni sami stvari, potem je to sumljivo... Potem jo bomo z najboljšimi nameni za njeno ohranitev - uničili in pokopali.

Težko je le slepo verjeti, da je spoznanje o krizi obstoja slovenskega naroda po desetletnem dokazovanju strokovnjakov, ki se ukvarjajo s prebivalstveno politiko, da ta kriza obstaja, le po naključju sovpadlo z letošnjimi volitvami.

In če ni naključje, potem ni presenetljivo, da se kandidati za oblast v svoji skrbi za narod (naravnost rečeno: boju za volilce) ne lotevajo za zdravje in obstoj Slovencev težko

Naprej na drugi strani!

NADALJNJA VSEBINA

(STRAN 2 - 3) Šumc šumi... - Srečanja mrtvih in živih na istem zvitku papirja • (STRANI 4 - 7) Portreta - V spomin - Naš delavski šport in rekreacija - Rekli so... • (STRAN 8) Iz kadrovskega poročila REK za leto 1989 - Obvestilo Ljubljanske banke - Splošne banke Velenje, d. d. - Proizvodnja premoga v našem rudniku v februarju in proizvodni načrt za marec • (STRANI 9 - 11) Ponudba ESO - Odšli so v pokoj - Volitve 1990 • (STRAN 12) Nagradna križanka

rešljivih in kompleksnih vprašanj, temveč tistih, s katerimi lahko pometejo čez noč, na duševnost volilca pa zelo močno vplivajo.

Prepovedati pravico do splava, je najenostavnejša poteza, da se znebimo sramoto številk 17 000 splavov na leto.

Seveda pa si moramo potem zavestno zatisniti oči pred resnico, da se bo vsa krvava igra prenesla za zastore kriminalnega splava, zdravstveno stanje in sposobnost žensk, da bi še kdaj rodile, pa bosta mizerni.

Lepo se je zavzemati za narod, njegovo preživetje in lepše življenje. A v prazno sejati obljube in v kriznih časih klicati v osiromašene družine še več otroških ust, je zelo nesramno; neodgovorno pa krivdo zvrčati na tisti del družbe, ki otrok ne želi ali ne more imeti.

Splav je za posameznika ali par le izhod v sili, v kateri ni videti druge rešitve.

Za žensko je splav končanje njene stiske, nemoči, in ko se zanj odloči, so vzroki pozabljeni. Ostanejo pa v družbi, v vseh nas... V vseh nas, ki premalo naredimo, da bi do nezaželene nosečnosti sploh ne prišlo in da bi tudi nepredvideni otroci našli prostor v srcu svojih staršev in v družbi.

Vprašajmo se raje, zakaj imamo v Sloveniji 2 000 razvez zakonov na leto! Zakaj se tretjina, v nekaterih delih Slovenije pa že skoraj polovica otrok rodi v izvenzakonskih skupnostih in materam edinim hranilkam! Zakaj na leto umre 300 otrok in mladoletnikov zaradi samomora in poškodb - pa ne pri igri, temveč v pretepih s starši - ter alkohola! Zakaj je med alkoholiki in narkomani vse več mladih in med njimi zelo veliko deklet! Zakaj mora toliko otrok v rejniške družine, ker jim njihovi lastni starši znajo zagotoviti le sovraštvo, alkohol in brezčutnost!

Ko kličemo po ohranjanju naroda in več otrocih, pozabljamo, da zdravstvo hira v svoji preventivni in kurativni skrbi za človekovo zdravje, da se šolstvo otepa s prenapolnjenimi razredi, da se vrteci praznijo, ker starši ne zmorejo več plačevati velikih stroškov za varstvo svojih otrok, da podjetja preštevajo presežke delavcev in daljšajo seznane čakajočih na zaposlitev pri zavodih za zaposlovanje...

Zaman trkamo na družbeno zavest ljudi, saj smo ravno v preteklih dveh desetletjih spoznali, da je ta zavest zelo šibka, najšibkejša, kadar gre za intima, osebna vprašanja posameznika.

Pokažite mi žensko, ki bo zavestno spočela in rodila tretjega, četrtega otroka, da bo pomagala ohranяти svoj narod, če ima zelo skromne možnosti za dostojno preživljanje in vzgojo že rojenih!

Pokažite mi žensko, ki bo na prvih demokratičnih in svobodnih volitvah obkrožila ime kandidata, ki ji namesto obljubljanja lepšega, materialno in duhovno bogatejšega življenja žuga kot morilki svojega naroda!

Diana Janežič

Šumc šumi...

LJUBOSUMJE

Umikam se v najboljši skrit kot svojega telesa.
Kri teče na razklane oči,
dekle pa obsije sonce,
ko ob drugem sedi.

Trgam ljubezen iz nje,
v ognju ji pečem srce,
ko z drugim gre -
- v življenje.

Stopa čez rano krvavo,
tepta mi mladost sanjavo.
Se z drugimi smeji,
a meni želi -
- živeti.

Jože Kodrun

VENEČA

Med rožami venim...
Dež me kara,
zakaj, zakaj?

Povedala sem zgodbo svojo soncu,
v zemljo žalost sem zabila,
življenje tako sem ohranila.

Marijan Mauko

VRTNICE

Tvoje drobne roke
so mi pognale
kri

Metka KRAŠOVEC: Prisotnosti VI, 1988, skril/platno

Inga Kranjc

Z USODO SE IGRAŠ

Z usodo se igraš,
bičáš ljudi,
v srce jih kolješ,
vem!
tebi nič ni.

Ti čas je naklonjen,
a dolgo ne bo,
kaj misliš, kaj s tabo takrat
zgodilo se bo...

Čepel boš v kotu,
si pulil lase,
objemal boš flašo,
strup srkal iz nje.

z nohti
tako,
da je pogledala
iz kože,
kot da so mi
vrtnice
zasadile
svoje trne
v spomin,
v
opomin.

PRIDI

Prebudila si sonce
in zdaj greš
naravnost v moje oči,
kjer objameš
osamljeno hrepenenje,
pridi.

Metka KRAŠOVEC: Ogledalo, 1988, skril/platno

VEM

Pomlad si,
poletje
si,
varna klet
za dolgo zimo.
Vem.

Ko njene...

pete
zazvenijo po asfaltu
in vabijo kot kembelj
v velikem zvonu, ko kliče
k veliki maši,
se mi telo
kar samo od sebe zravna,
in ko korak ujame zibanje
njenih lokov,
padem na kolena in žebrom molitev:
Če ona ni potrebna, jaz sem,
to vem. Amen.

Hočem...

da me prebiraš nežno
kot mati fižol,
s prsti me božaj,
gladi
in loči
vse najlepše,
kar je v meni,
da bo čisto,
kot da bi pšenico
golobi prebrali,
in to, kar bo ostalo,
varno hrani
za hude čase.

SE SPLAČA

Ko sem pogledal
skozi debela stekla očal,
sem zagledal
najlepše oči,
kar jih lahko
bog
ženski podari.

Srečanja mrtvih in živih na istem zvitku papirja

Tako enostaven, podjarmljen, utapljaajoč se se ne morem pognati kvišku, leta minevajo in: "Vse se v nič obrača, varuhom nečast bo plača, ker od njih trpim gorje." (Konrad Žovneški)

"Skala, koliko tisoč let sta bila pripeta v temi? Človek, še bolj jeklen kakor ti, te je zrušil. Zgorela bosta oba, človek in ti." (Peter Rezman)

Kaj je en sam človek in kdo ima čas analizirati somnabulne, mesečne ljudi? Koliko je, kar se tiče tega, zamujenega? Mogoče bo katera od demokracij, ki prihajajo, drugače razumela človeka in bolj zadovoljnega shranila v računalnik.

Prav na dan slovenskega kulturnega praznika letos, 8. februarja, je bila v velenjskem domu kulture predstavljena ali promovirana I. antologija šaleškega pesništva: ŠALEŠKI IBIDEI I.

V njej ne gre za zdravilna zelišča ali za čebelarstvo, tudi ne za vzgojo in dresuro malih živali - to je poezija mrtvih in živih na enem kosu papirja, in v sedanjem času.

Sleherno povzdigovanje posameznega dogodka bi imelo prejkone negativen predznak, posebej še, če njegova ocena izvira izpod peresa protagonistov. A kaj ko imajo vsi po panogah opredeljeni dovolj svojih lastnih pogledov na svoje stvari; in kako bi neki pesnik opisoval bolj tematsko cilje teritorialne obrambe kot misli o prvi antologiji.

Po naših že dodobra preverjenih izkušnjah se je pokazalo, da so bržčas potrebni visoki toni tudi pri nannanju tega dogodka; pač po ponarodelem zgledu: vsak cigan svojega konja hvali.

Lahko pa bi zato prišlo tudi do konflikta, in če bi že prišlo, naj bi prišlo do 100-odstotnega.

Iskreno se zahvaljujem pesniku in kritiku Ivu Stropniku-Spiritusu za pionirsko delo pri uresničevanju te antologije.

V dolgi vrsti korakajo črke in vrstice v pesmi. Nekdo se le odloči, da jih zajame v eno in isto knjigo. Toda takšna zajetja nikoli niso bila lahko in razumljivo delo. Zakaj redki sestavljanci antologij so bili vsem po volji. Človek se pač tudi na ravni poti lahko spotakne; sploh če hodi, deluje, ustvarja in je zagledan v smer kulture - početja, ki mu še ni uspelo kultivirati sveta. Ali je to le večni ideal?

Pa pogledjmo поблиže ta šaleški ibidem, kar pomeni: na istem kraju (v knjigi), v istem delu, prav tam!

V njem so zbrani vsi tisti, ki še nikoli niso bili zbrani v isti stranki. Toda nevede, po fenomenalnem naključju, so nepisana stranka najbolj iskrenega pristopa k življenju, v isti knjigi razgaljeni; dorečeni in nedorečeni sodijo v isti hram. V njegov strop so vkomponirane astralne plamenice, v dolgo pesem od sprednjih do zadnjih platnic. Med njimi joče in se smeje čas, in modruje, ugiba, si želi vse mogoče in nemogoče in ostaja do-

RUDAR - INFORMATOR, glasilo delavcev REK Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje

Za izdajanje glasila skrbi uredniški odbor. Odbor sestavljata:

- delegacija samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij: Martin Geršak (RLV - j. mehanizacija) - namestnik Igor Jevšovar (RLV - j. Preloge), Teodor Jelen (RLV - skupne službe) - namestnik Bojan Voh (RLV - j. mehanizacija), TE Šoštanj - Jelka Kosar (namestnica Iveta Rozman), ESO - Josip Bačić (namestnica Ida Štumpf), SIPAK - Stane Odlaček (namestnik Zoran Slatinek), APS - Branko Sobočan (namestnik Viktor Črep), Tiskarna - Stanka Obrez (namestnica Marija Boruta), družbeni standard REK - Dragica Pohar (namestnica Erika Meh), zavarovanje REK - Ivan Žnidar (namestnik Jože Oštr), skupne službe REK - Tanja Goljar (namestnica Olga Kotnik);

- delegacija delavcev in njihovih stalnih sodelavcev pri glasilu: Konstantin Kuzmin (vodstvo REK - odgovorni urednik), Rafael Gatič (skupne službe REK - glavni in tehnični urednik), Diana Janežič (skupne službe REK - novinarka), Draga Lipuš (skupne službe REK - novinarka), Suzana Zupan (skupne službe REK - tajnica in stavka glasila), Miha Pevnik (skupne službe REK - tajništvo samoupravnih organov in DPO), Anton Ribarič (vodja razglasne postaje RLV), Irena Seme-Tirnančič (referentka za informiranje v TE Šoštanj) ter predstavnik OK SZDL Velenje.

Fotografske storitve: Foto "emAco" Šoštanj

Predsednik uredniškega odbora: Teodor Jelen • Naslov uredništva: Titovo Velenje - Rudarska 6 (II. nadstropje, soba 23 - telefon 855 231, interno 260)

Tiska Tiskarna REK Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje (Titovo Velenje - Štrbenkova 6, telefon 855 521, interno 301) • Glasilo prejema vsi delavci REK brezplačno • Izhaja po potrebi • Naklada 6 500 izvodov

kument do uničenja. To so zaustavljene, zajete besede od štirinajstega do dvajsetega stoletja med dvema platnicama. Ena sama dolga SREČANJA...

Srečanja sonca in rose, zore in srca. Srečanja materinske ljubezni, očetovih besed in smeha.

Srečanja prijateljev ravnih in gora, srečanja, zaustavljena v mislih, srečanja galebov, vetra in morja.

Srečanja mrtvih in živih na istem zvrtku papirja, ljudi, pozabljenih v času, z razgrajenimi duševnimi tendencami src, ki so izginila v tišini njih lastnih pozab.

Srečanja ljubezni in žalosti, solz, grenkih nasmehov na križiščih, ki imajo v končnici samo en izhod...

Kdo prižiga sveče, astralne plamenice, simbola vere in upanja?

Samo srečanja, srečanja, srečanja omenjajo hladne kamne in brišejo prah z zvezd...

To je I. antologija šaleškega pesništva: ŠALEŠKI IBIDEM I.

Josip Bačić-Savski

Opombi k objavljenim slikam in pesmim pod naslovom Šumc šumi

Šumc je literarna revija skupine delavcev mežiškega rudnika.

Metka Krašovec, avtorica reproduci-ranih slik na prejšnjih dveh straneh, je izredna profesorica za slikarstvo na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani.

Slikarstvo je študirala v Ljubljani, v ZDA in v Angliji.

Doslej je imela že 47 samostojnih razstav doma in v tujini.

Med drugimi je dobila Prešernovo in Jakopičevo nagrado.

Te podatke o njej navajamo iz lanske 9. številke obzornika Prešernove družbe Srce in oko, iz katere sta tudi reproducirani sliki na prejšnjih dveh straneh.

Uredništvo

ISKRICE

Svet ukazuje ženskam, mi ukazuje-mo svetu, ženske pa nam.

Kato

Lepe ženske so ustvarjene za moške brez domišljije.

Piere Veber

Če ne bi bilo moških, bi se ženske odlično razumele.

La Bruyere

Ženska se pogovarja z enim moškim, gleda drugega, misli pa na tretjega.

Sanskritski pregovor

Moški ustvarjajo zakone, ženske običaje.

Charles de Ligne

Moški se razlikujejo kot nebo in zemlja, ženske kot nebo in peklo.

Lord Tennyson

Bog je ustvaril žensko samo zato, da bi ukrotil moške.

Voltaire

In ko sem odkril ta popek, ki se odpira v cvet, sem vedel, zakaj je bil včeraj pretep.

Puhalik...

Je pihal seno, ko sem zadel n. njeno koleno, in skoraj naju bi seno pokrilo, ko je srce hitreje bilo.

Na hondi...

Je dvoje teles, zdaj gre za res, ne le za ples. Čvrsto ga deklica čez popek drži, on pa ves v ognju plin do konca tišči.

Še malo majhne hudo mušnosti našega delavca pesnika Josipa Bačića za dan žensk 8. marec

Draga moja žena, podarjam ti skulpturo.

Tisti kamen na vrtu?

Da, draga, in vse tole še. Poslušaj!

Pico in pivce - za živce.

Sadežev morja malo pa kvalitetno, fino belo vino.

In nekaj še po naročilu - slaščice, pa skodelico pristne domače kavice alvorado.

Oho! In kje bo pred mano vse to?

V gostilni Delavski klub, za bloke za malice REK, ker Herbersteina in drugih takih reprezentančnih oštarij ne prenese moj konvertibilni žep niti za tvoj edini ženski dan v letu.

Kako to misliš - za moj edini ženski dan v letu?

Tako, ker vse druge dni naj bi moški z ženskami enakopravni bili.

Hm. Toliko enakopravnosti - to nam ženskam nič kaj ne diši...

PORTRETA

Metka GABERŠEK, vodja finančnega knjigovodstva v ESO

Vsebino pogovora z Metko Gaberšek za njeno predstavitev v našem glasilu je začetala Metka sama. Dejala je namreč, da bi rada predstavila predvsem svoje redno delo oziroma delo v knjigovodstvu sploh. A vendar je potlej med pogovorom o vseh devetindvajsetih letih svojega dosedanjega poklicnega dela, ves čas v knjigovodstvu, povezanim z ESO, veliko povedala tudi o sebi.

Popotnico za uspešno delovno pot in zadovoljno življenje je dobila že v vzgojo v mladosti. Njen oče je, kot je povedala, bil čudovit človek. Saj ji je boja da z osebnim zgledom vcepil delovne navede, redoljubnost in delovno disciplino. In oborožena s takšnimi vrtilinami je potem lahko vedno dobro opravljala zahtevno in natančno delo v knjigovodstvu.

Poklicno izobrazbo si je pridobila v srednji ekonomski šoli v Celju. S svojim bodočim poklicnim delom pa se je seznanila že med svojo prvo delovno prakso med počitnicami leta 1958 v računovodstvu našega rudnika, kjer se je septembra leta 1961 tudi redno zaposlila.

Ljudi, ki jih je na svojem prvem delovnem mestu spoznala, se zelo rada spominja.

"Moje prvo srečanje z resnim poklicnim delom je naredilo name močan, kar neizbrisen vtis," je začela pripovedovati o svoji prvi zaposlitvi in nato še takole razložila vzroke za tak vtis:

"Danes se še bolj kot takrat zavedam, kakšno srečo sem imela, da sem se na začetku svoje poklicne poti znašla med starejšimi, izkušenimi delavci, pripravljenimi, da svoje bogate delovne izkušnje brez zadržkov prenesejo name.

Kako pomemben je prvi stik mladega, neizkušenega delavca z delovnim okoljem, v katerega pride, in sodelavci v njem, se še sedaj vedno zavem, kadar slišim kakšnega starejšega delavca tarnati, da so mladi delavci nesposobni. Mislim si namreč, da če so nekateri mladi delavci pri praktičnem delu res še zelo okorni, nespretni, neiznajdljivi, tega velikokrat niso krivi sami, temveč mentorji in vsi drugi delavci, ki so jim krojili uva-janje v praktično delo, poleg tega pa seveda še to, da že leta in leta iščemo uspešen sistem poklicnega izobraževanja...

V zavesti mladega delavca je vsekakor treba izoblikovati čut odgovornosti za opravljeno delo, ga naučiti delovne discipline in mu privzgojiti delovne navede - če seveda vsega tega ne prinese že s seboj, od doma in potem iz šole."

Metka je že po reorganizaciji prvotnega ESO - elektrostrojnega obrata RLV - iz ekonomske enote v temeljno organizacijo RLV prevzela vodenje knjigovodstva v ESO in tako imela večkrat opravka tudi z uvajanjem delavcev novincev v poklicno delo pri knjigovodstvu; še posebno po letu 1978, ko je ESO postal delovna organizacija Elektrostrojna oprema v sestavi REK. Tako je bila na primer tudi mentorica dvema pripravnicama, ki

sta potem postali celo inšpektorici SDK.

Njeno delo je torej postajalo vedno bolj zahtevno in odgovorno; pa ne le zaradi povečanega obsega dela v knjigovodstvu ESO, ampak tudi zaradi nenehnih sprememb zakonskih predpisov o knjigovodstvu.

"Zelo me prizadene," je Metka glede na to dejala, "če kdo pravi, da je knjigovodsko delo šablonsko. Daleč od tega! Pri njem je treba spremljati pogoste spremembe obračunskega sistema, dodatno teži pa delu v knjigovodstvu nalagajo stroge zakonske določbe o rokih za oddajo periodičnih poslovnih obračunov in sklepnih, zaključnih računov ter kazenske določbe o materialni in moralni odgovornosti za nespoštovanje zakonskih predpisov o knjigovodstvu.

To stran knjigovodskega dela malokdo pozna in zato naše delo ni dovolj cenjeno in vrednoteno.

Opažam tudi, da je pri mladini čedalje manj zanimanja za ta poklic; tudi moja dva otroka, čeprav oba študirata ekonomijo, nimata veselja za delo v knjigovodstvu.

Morda sem bila v teh besedah malo le preveč pesimistična glede knjigovodskega dela, saj tudi pri njem ni vse samo črno, če premoreš kanček veselja do dela nasploh pa dovolj delovne vztrajnosti in natančnosti," je pribila Metka. In vsega tega Metki ne manjka; četudi knjigovodske delavke za svoje delo, pa naj ga še tako dobro opravljajo, niso ravno pogosto pohvaljene. Vendar od časa do časa so le deležne kakšnega priznanja. Občinske in republiške inšpekcijske službe so, denimo, način dela delavk v knjigovodstvu ESO celo priporočile drugim kot zgled in to je že bilo knjigovodstvu ESO kar pomembno priznanje. Metka sama pa je bila doslej deležna že javnega imenovanja za uspešno delavko ESO, vendar to priznanje jemlje kar kot priznanje vsem delavkam v oddelku strokovnih služb ESO, ki ga vodi, za njihovo vestno delo. Poleg tega pa je dobila zlato značko Zveze računovodskih in finančnih delavcev Jugoslavije; torej tudi priznanje, ki je v Jugoslaviji v njeni stroki najvišje.

Proti koncu pogovora je Metka vendarle spregovorila nekaj več tudi o svojem zasebnem življenju; med drugim tudi tole:

"Svoj čas sem marsikdaj morala biti kar spretna, da sem lahko opravila vse delo tudi doma. Konec rednega delovnega časa namreč zame ni nikoli pomenil, da lahko predalec zaprem in pozabim na službene dolžnosti, saj sem velikokrat morala še zvečer doma študirati strokovno literaturo, da sem bila kos vsem delovnim obveznostim. Sploh pa mi doma pogosto blodi po glavi nerešeni problemi iz službe...

Ob vsem tem pa je bila skrb za dom in družino bolj na mojih ramenih, kajti mož Marjan je bil - in je še - zelo zaposlen z odgovornimi deli v Modnem salonu.

A na srečo sem takrat bila še mlajša in mi je mogoče zato vse delo nekako le uspelo uskladiti in opraviti.

Sedaj mi je že lažje in kar vesela sem, ko vidim, v kakšno pomoč sta mi moja čudovita otroka doma. Res, zaradi njune pomoči in skrbi sem zdaj doma delovno skorajda neobremenjena.

Sicer pa sem s svojim življenjem na splošno zadovoljna. Verjetno tudi zato, ker nikoli nisem imela prevelikih ambi-

Metka GABERŠEK: "Moje prvo srečanje z resnim poklicnim delom je naredilo name močan, kar neizbrisen vtis."

cij, neuresničljivih, visokotelečnih ciljev pred sabo. Vedno sem se trudila le, da sem delo, ki sem si ga naložila sama, in delo, ki so mi ga naložili drugi, vestno opravila, in mislim, da sem v tem prizadevanju bila uspešna.

Pogovarjala se je Diana Janežič

Lojzka ZALEZNIK, predsednica velenjskega društva invalidov

KJER JE VOLJA, JE TUDI POT!

"V življenju vsakega človeka so trenutki, ko gre vse narobe. V mojem življenju je bilo hudih časov veliko, a nikoli nisem obu-

pala. Rekla sem si, da nekako že bo, potem pa je tudi res bilo. Vedno sem z zaupanjem gledala na življenje, optimistka sem še sedaj," pravi Lojzka Zaleznik o svojem življenju, svoji življenjski filozofiji in človeškem življenju nasploh.

Ko jo človek vidi prvič, se mu zaradi njene krhke postave zazdi, da bi bilo prav, da bi ji pomagal, jo nekako obvaroval česa hudega. Vendar potem v pogovoru z njo kaj kmalu spozna, da bi prej ona lahko pomagala njemu ali komurkoli drugemu. Močna je, pogumna, srčna, vendar to ni vse: je tudi poštena, obzirna. Življenje jo je naučilo prenašati bolečino. Iz njenih oči seva duša.

Skoraj nikoli ni brez dela, nenehno se okrog nje zbirajo ljudje, ki pri njej kaj iščejo. Nekateri mogoče potrebujejo le njeno bližino, ker iz nje tako nalezljivo jeetamoč in življenjski optimizem.

Edino bogastvo je življenje!

Tako pravi Lojzka; čeravno je njeno rojstvo njene starše vse prej kot razveselilo in obdarilo. Da pa je otroštvo kljub temu preživela v ljubezni, so poskrbeli drugi dobri ljudje.

"Rodila sem se v času, ko smo bili otroci, rojeni zunaj zakonske skupnosti, zmerjani s pankrti.

Nezakonske matere nekoč svojih otrok niso mogle preživljati same, ampak so jih bile prisiljene oddati v rejo," mi je brez obtoževanja kogarkoli za svoje nemilo zgodnje otroštvo povedala Lojzka.

"Nikoli nisem izvedela, kako sem prišla v rejo k družini Petrej v Letuš," je pripovedovala naprej.

"In Petrejeva sta bila plemenita človeka. Imela sta me rada tudi potem, ko se jima je dve leti po mojem prihodu k njima rodil sin. Na kratko rečeno, bila sem njihova.

Živel smo, kakor je takrat živela večina ljudi na vasi: skromno.

Imeli smo majhno hišo, malo zemlje, mama Petrejeva je gospodinjala, oče pa je delal na žagi. Skratka, naše življenje je bilo umirjeno in prijetno vse do začetka vojne, po okupaciji pa se je vse spremenilo.

Okupator je začel izseljevati ljudi, in bali smo se, da bo prišla na vrsto za izselitev tudi naša družina. A sreča nam je bila mila: niso nas izselili - nikomur v naši družini niso nič naredili, le hrano so nam sproti pobrali. Tudi očeta niso vzeli v nemško vojsko, ker je bil na eno oko slep, prav zato pa tudi med partizane ni mogel oditi. Partizani pa so se v naši hiši redno ustavljali; oče je zanje prenašal pošto, včasih pa sva jim kakšno sporočilo odnesla tudi midva z bratom.

Ko je vojna vihra minila, sem se za eno leto vrnila v šolske klopi, potem pa bi se morala izučiti za opravljanje kakšnega dela, a možnosti za to v Letušu ni bilo, saj kraj ni bil obrtniško razvit.

V tem času - takrat sem bila stara štirinajst let - sem tudi prvič videla svojo pravo mamo."

Krivi ni mogoče ubežati!

Lojzki otroško obzorje se je razširilo čez obzorje travnikov in polj hme-

lja v Letušu do mestnega trga v Šoštanju, vendar možnosti za uk zanj tu v Šoštanju ni bilo. Ni pa ji manjkalo volje za delo.

"Pridružila sem se mladincem v delovni brigadi, ki je pomagala pri urejevanju Šoštanja," je načela pripoved o tej prelomnici v svojem življenju. "In po štirih mesecih je ta brigada z delom končala, jaz pa sem odšla v delovno brigado, ki je gradila novi del Beograda, iz nje pa na brigadirsko delo pri izgradnji avtomobilske ceste Zagreb - Beograd," je naprej razpletala svoje spomine.

"Leta 1949 pa sem začela delati v podjetju Lesna volna v Šoštanju. Težko delo je bilo to," je poudarila. "Pletli smo vrvi iz lesnih vlaken, potrebne pri delu v železarnah. Pozneje sem delala tudi pri rezanju lesa na žagi istega podjetja, kjer so bili sicer zaposleni večinoma moški. In tudi v tem obratu smo vsi razdajali svojo življenjsko silo, naše življenje pa je bilo skromno.

Leta 1955 sem rodila sina Rudijsa in se po treh mesecih porodniškega dopusta vrnila na delo, ki sem ga opravljala pred porodom.

Tistikrat je bilo težko za vse - za delo, za kruh, za stanovanje...

Kmalu sem rodila še drugega sina - Rajka - in še naprej bila boj za boljše življenje, velikokrat pa zgolj za preživetje."

Lojzka tudi nikoli ni molčala, kadar je njo ali koga v njeni bližini doletela krivica, zato je nekateri niso marali. In takih ljudi ni bilo malo, kajti krivice je bilo storjenih njej in ljudem, s katerimi je delala in živela, precej, vendar mi veliko o njih ni pustila pisati, le to, ker je za vsa ušesa.

Sicer pa je vseskozi bila zaposlena v enem podjetju, vendar poznanem pod različnimi imeni - tudi kot GALANTERIJA Šoštanj, POLIPEX Šoštanj, GALIP Šoštanj in, zdaj, VEPLAS Velenje. V tem podjetju ji je tudi zdravje tako odpovedalo, da ji je leta 1963 bila priznana invalidnost tretje kategorije, pred tremi leti pa je bila upokojena.

Zaupati moramo v samega sebe

Za Lojzko to niso prazne besede. Vedno je bila močna, zase in tudi za druge. Leta 1970 je kot članica vodstva nanovo ustanovljenega Društva invalidov Velenje začela pomagati bolnim, ubogim ljudem.

"Ne vem," je dejala, "kje sem našla voljo za pomoč drugim ljudem, ko pa sem sama preživljala tako pretepeno življenje. Vem pa, da sem bila zadovoljna, če sem lahko pomagala, da je vsaj en 'sončni žarek' posijal v življenje kakšnega bolnega, osamljenega človeka.

Še vedno rada obiskujem ljudi, ki so v stiski, jim poskušam pomagati.

Povedati pa moram, da ljudje, ki živijo skromno, ubogo, nikoli ne tarnajo. Tisti, ki jim nič ne manjka - le tisti pogosto glasno oznanjajo svoje večidel namišljene težave.

Po mojih izkušnjah drži stari rek, da je treba dati tistemu, ki se hvali, in vzeti tistemu, ki tarni, kako ubog, da je.

Rada imam ljudi, rada jim pomagam, a ne tistim, ki samo za denarjem hlatajo.

Všeč so mi skromni ljudje; ljudje, ki se zavedajo, da so največje bogastvo življenje, zdravje in mir.

Nemiri, prepiri, vojna navdušujejo tiste, ki kaj hudega zaradi njih nikoli niso doživeli."

Lojzka je že enajsto leto predsednica velenjskega društva invalidov in mora zato dvakrat na teden v popoldanskem času uradovati v pisarni tega društva v Titovem Velenju, poleg tega pa jo veliko članov Društva invalidov Velenje obiskuje kar na njenem stanovanju v Šoštanju.

"Seveda vseh društvenih odgovornosti ne nosim na svojih ramenih in vsega vodstvenega dela v društvu nikakor ne opravljam sama," je hitela pojasnjevati način delovanja društvenega vodstva. "Vodstvo društva je namreč kot ena družina; več nas je, ki že dolga leta skupaj delamo pri vodenju društva - na primer Edo Centrih, Tomo Hudoletnjak, Tone Stropnik, Teo Šehić, Valter Golob, Zinka Kostanjšek pa še drugi.

Smeh je pol zdravja

Tudi to je eno izmed Lojzkinih življenjskih vodil.

Rada se nasmehje in velikokrat vplete v pogovor kakšno misel, ki sobesednika razvedri.

V svojih deklinjskih letih je tudi nastopala na odru, v srednjih letih pa je škalskim mladincem pomagala ustanoviti kulturno-prosvetno društvo Stane Sever in bila potem kar trinajst let tudi članica tega društva.

Za prizadevno kulturno-prosvetno dejavnost je prejela tudi Prešernovo priznanje.

"V mladih letih, ko sta sinova bila še majhna, nisem mogla biti aktivna pri kulturi, ko pa sta otroštvo prerastla, sem spet bila," je dejala in nato poudarila:

"Lepi spomini me vežejo na leta mojega nastopanja na odru in dela za gledališki mi kulisami, vendar potem je ta dejavnost v mojem življenju morala odstopiti mesto drugim; predsednikovanju velenjskega društva invalidov pa družbenopolitičnemu delu in izpolnjevanju obveznosti porotnika..."

Solze so tihi jezik bolečine

Največ, kar lahko izgubi mati, je njen otrok. In to se je Lojzki zgodilo: pred nekaj meseci ji je kruta bolezen vzela sina Rudijsa.

Dolga leta sta se s sinom Rudijsom skupaj borila za njegovo ozdravitev, a bolezen je bila močnejša.

Lojzka ne skriva solz zaradi te velike izgube; nemo se ji vedno, ko se spomni nanjo, izlijejo iz oči kot iz prepolne posode, a potem je spet kmalu močna.

Odkar je ostala brez enega sina, se še bolj tesno opriema dela in se še več družiti z ljudmi.

"Ob tej moji nesreči so mi stali prijatelji tesno ob strani in še sedaj me tako pogosto prihajajo obiskovat, kot bi se bali, da bom utonila v žalosti," pravi.

"Tudi sin Rajko, njegova žena Milena in njuna otroka prav ganljivo skrbijo zame in mi še pomagajo, saj bi se s svojo pokojnino težko sama preživljala. Po drugi strani pa jim tudi jaz po svojih močeh poskušam pomagati in tako živimo v tesnem medsebojnem razumevanju in spoštovanju.

Pri meni se vsaj dvakrat do trikrat na dan oglasi tudi Rudijsov prijatelj Darko. Tako resnično skoraj nikoli nisem sama; vsak dan je zame živ, vselej se okrog mene nekaj dogaja," je poudarila.

Mladina je naša bodočnost!

V Lojzkinu družbi je prijetno vsem, tudi mladim ljudem. Saj z mladimi ljudmi je vse življenje veliko sodelovala pri kulturi in drugod.

Spominja se - kar je v javnosti že zdavnaj pozabljeno - da je bila v Šoštanju prav mladinska organizacija tista, ki je dala pobudo za organiziranje vsakoletne šoštanjske kulturno-turistične noči in jo potlej tudi organizirala.

Ob tem pa je Lojzka omenila še, da je bila mladinska organizacija kljub vsej svoji aktivnosti nekako zapostavljena.

"Že nekaj smo govorili, da je mladina naša bodočnost, a veljave ji nismo dali nobene. Mogoče se bo to zdaj - po demokratičnih volitvah letos - spremenilo," je menila in nato še naprej razpredala misli o mladini.

"Veste," je dejala, "včasih so starši otrokom svetovali, naj se le učijo, da jim ne bo treba delati. Pa še zdaj ne vem, kako si nekateri starši zamišljajo, da bi učeni ljudje naj ne delali.

Miselnost ljudi se bo morala še pri marsičem spremeniti. Pogosto razmišljam o tem, kaj vse nas v naši državi še čaka. Ne vem, kaj nam bo prinesel na eni strani predvolilni boj strank, na drugi strani pa stečaji mnogih podjetij.

Pri nas je precej neodgovornosti in nemarnosti. Tudi za Šoštanj to velja, čeprav v vsej svoji zgodovini nikoli ni bil nepomemben kraj, a kljub temu vse v njem ne poteka tako, kot bi moralo.

Res je, da je bilo treba del Šoštanja žrtvovati zaradi razvoja energetike v Šaleški dolini. A to še ne pomeni, da lahko zanemarimo tudi tisti njegov del, ki je še ostal.

Nekateri organi in organizacije krajevne skupnosti Šoštanj, še posebej pa šoštanjsko turistično društvo, si precej prizadevajo, da bi bil Šoštanj čist kraj, žal pa so v teh svojih prizadevanjih preveč osamljeni.

Veliko stavb v Šoštanju je zanemarjenih; med njimi tudi stavba, v kateri je bil včasih sedež okraja Šoštanj, sedaj pa v njej domujejo pošta, Gozdno gospodarstvo Šoštanj in še drugi.

To stavbo smo zgradili z udarniškim delom v blagor vsem, pred leti smo v njej često prirejali proslave, zdaj pa so prostori v njej umazani, zanemarjeni."

Ženske niso nič manj vredne kot moški

"Nimam občutka, da bi bile ženske v naši družbi zapostavljene. Ne spominjam se, da bi mi kdaj kdorkoli rekel, da kaj si mislim jaz, ženska.

Z ramo ob rami z moškimi sem morala v mladosti opravljati težaška dela in moški niso nikoli omaloževali mojih sposobnosti. Pravzaprav mi je bilo vedno bolj všeč v moški družbi kot pa v družbi žensk, kajti moški se mi zdijo preprosti, bolj dostopni, pri večini žensk pa se vse začne pri frizuri, oblekah, nakitu in potem največkrat konča z nevoščljivostjo.

Nikoli me niso zanimale bleščice, šminke, nikoli nisem imela skrbi za oblekami. Všeč mi je vse, kar je preprosto.

Tudi kot delavka v primerjavi z moškimi nisem bila zapostavljena. Imela sem

možnosti tudi za družbenopolitično aktivnost in izkoristila sem jih.

Praznovanje dneva žensk ali žena pa zame kljub temu, da se počutim enakovredno z moškimi, ni nič slabega. Moti me le, če vidim, da bolj praznujejo moški kot ženske.

V Društvu invalidov Velenje vsako leto priredimo praznovanje 8. marca in nanj povabimo predvsem ženske, ki skrbijo za nepokretnost bolnike in ostarele ljudi. Tudi letos bomo skupaj praznovali, je dejala Lojzka in nato najin pogovor sklenila s tole čestitko:

"Vsem ženskam - tudi sebi - želim, da bi bile zdrave in da bi znale z dobro voljo premagovati vse težave in skrbi."

Prilagodila Draga Lipuš

UGODNO PRODAM petdelno omaro in dve komodi za spalnico. Možnost plačila v dveh obrokih.

INFORMACIJE: dopoldne in popoldne prek telefona (063) 779-200.

V SPOMINI!

Na prvi dan tega meseca smo se na pokopališču v Podkrajju poslovili od Draga Vrhovnika, kvalificiranega kopača, delavca temeljne organizacije našega rudnika Jame Škale.

Vest o njegovi nenadni tragični smrti je boleče odjeknila med njegovimi sodelavci in presunila sploh vse, ki smo ga poznali.

Rodil se je 15. septembra 1947 v Slovenem Gradcu. Po končani osemletki se je za eno leto zaposlil pri Kmetijski zadrugi Velenje, oktobra 1965 pa je

REKLI SO...

v pogovoru z Milanom Kučanom prejšnji četrtek popoldne ob štirih v sejni sobi poslovnega odbora RLV v Novih Prelogah, od koder je potem Milan Kučan, eden od kandidatov za predsednika predsedstva naše republike, odšel v velenjsko glasbeno šolo na predvolilno srečanje z občani iz naše občine:

Franc AVBERŠEK, predsednik poslovnega odbora RLV: Ne bi vas preveč spraševali...

(Milan Kučan je namreč prišel na pogovor v spremstvu izvršnega sekretarja centralnega komiteja "ZKS - Stranke demokratične prenoje" Silva Komarja, predstavnikov velenjskega komiteja ZKS - SDP in Matjaža Natka, nosilca predloga kandidatne liste - še ta dan, naslednji dan zvečer pa ne več predloga, temveč že določene kandidatne liste ZKS - SDP na območju občine Velenje za volitve v družbenopolitični zbor občinske skupščine.)

začel delati v našem rudniku in delal v njem do leta 1967, ko je odšel na službenje vojaškega roka.

Po vrnitvi od vojakov se je spet zaposlil v RLV.

Leta 1973 je opravil izpit za kvalificiranega kopača in zaradi svoje delovne sposobnosti potem napredoval vse do gospodarja odkopa v jami.

Bil je pošten in zanesljiv rudar in zato zelo priljubljen med sorudarji. Vendar zadnji dve leti mu je začelo pešati zdravje in zaradi tega je bil čustveno zelo prizadet. Tega sicer ni kazal navzven, zato pa je to še bolj ključalo v njem, dokler ga ni dokončno strilo in privedlo do žalostne odločitve...

Zapustil je ženo in dva sina!

Ohranili ga bomo v trajnem spominu!

Branko Ledinek

Srečali smo se predvsem zato, da bi vam predstavili naš kolektiv, čez 5 200 ljudi, tudi volilcev, ker v Ljubljani verjetno ne poznate dobro ne nas ne naših problemov... Kaj bo v bodoče z energetiko v naši dolini?... 33 % elektrike v Sloveniji damo... In kaj bi bilo, če te elektrike ne bi bilo več in bi še NEK zaprl?!

(Sledilo je predvajanje okrog 10-minutnega video filma, ki tako vznesen, kot je bil v prikazovanju in opisovanju razvoja RLV in vzpona velenjske komune z njim, še slutiti ni dal, kako na psu je zdaj ekonomsko RLV in sploh vsa šaleška energetika. A nič ne dé, če je bil prikazani film za sedanje razmere nestvaren, kar socrealistični. Saj je inženir Avberšek potem povedal, kar je bilo le treba povedati takim obiskovalcem - op. R. B.)

V zadnjih treh letih smo v povsem drugačnih razmerah... Ekologija je vse postavila na glavo; tudi v nas samih. Prepričan pa sem, da se bomo nekako vendar znašli...

Človek, delo, znanje - je naše vodilo. Zdajšnje vodstvo rudnika nadaljuje začeto delo... Narejenega je bilo veliko... Lani so bili fizični rezultati našega rudarjenja najkvalitetnejši v zgodovini rudnika, čeprav smo z letno proizvodnjo šli navzdol od 5 milijonov ton in bomo letos šli še bolj... Prihodnje leto pa naj bi s 1. fazo ekološke sanacije TEŠ že šli z njo malo navzgor...

Letos smo v najbolj kritičnem letu... Znebili bi se radi tudi prevelike zaloge premoga na deponiji, čeprav je naš deponiran premog edina pomembna akumulacija energije v SR Sloveniji... Neglede na to pa bomo pri prilagajanju naše proizvodnje energetskim potrebam previdni, saj ko smo družbi zelo potrebni, nam vsi kaj obljubljajo, dajo pa potem ne...

Naš osnovni problem je, da praviijo, da bo cena za GJ elektrike pri nas dosegla vrednost okrog 6 mark, pa potem stvarno doseže le polovico te vrednosti.

Seveda stremimo, da bi kilovatna ura elektrike iz TEŠ bila čim cenejša, a kljub temu je glavni vir naših težav cena električne energije - oziroma zaviranje njenega usklajevanja s podražitvami vsega drugega z vrha.

Danes v našem rudniku pokrivamo v glavnem le osebne dohodke in najnujnejše proizvodne stroške.

Res je nerazumljivo: blokirali so le - ZIS - povečevanje cen energije, drugega pa ne; tudi povečevanja osebnih dohodkov povsod v državi ne.

Praviijo: najdražja je energija, ki je ni, a za nas velja, da je najdražja tista, ki je poceni. V Zvezni republiki Nemčiji je, recimo, cena elektrike 7 mark za GJ.

Če je gospodarstvo SR Slovenije nekonkurenčno, potem glede na to, koliko mi stvarno dobimo za GJ elektrike, ni zaradi energije - vzroki so drugje!...

Franc Žerdin, član poslovnega odbora RLV za tehnično področje: Smo dober kolektiv - če rečem po prekmursko... 9 odkopov smo imeli lani oziroma 770 metrov odkopne fronte, s povprečnim napredkom 1,32 metra na dan in povprečno dnevno proizvodnjo 17 622 ton in tako smo v 262 delovnih dneh dosegli letno proizvodnjo nekaj čez 4,6 milijona ton premoga. Takim rezultatom pa v svetu priznavajo neko kvaliteto.

Izkoriščenost odkopne fronte se nam je lani povečala za 33 %. Storilnost se je tudi nekoliko povečala.

Lanski maksimalni odkopni učinek je bil 60 ton premoga na rudarja na dan in minimalni

Naš delavski šport in rekreacija

ŠAH

Naše letošnje sindikalno ekipno šahovsko prvenstvo je že za nami; potekalo je 20. februarja v obratu družbene prehrane pri samskem domu našega kombinata in se končalo takole:

1. DSSS RLV in DSSS REK - 13 (24,5), 2. Priprave - 13 (22,5), 3. Jama Preloge - 12 (21,5), 4. Jamska mehanizacija - 11 (21,5), 5. ESO - 9 (16,5), 6. Jama Škale - 5 (13), 7. HTZ - 5 (10), 8. Klasirnica - 2 (8), 9. Zunanja dejavnost - 2 (7).

Vseh ekip, ki so sodelovale pri tem tekmovanju, je bilo dvanaest, vendar ekipi Jamska mehanizacija II in upokojeenci RLV sta igrali izven konkurence, ena ekipa (TEŠ) pa je že po tretjem kolu odstopila.

Za zmagovalno ekipo (DSSS RLV in DSSS REK) so igrali: Cvar, Pevnik, Plaskan in Čeliko-
vič.

Še to!

Izvedeno je že bilo tudi letošnje sindikalno šahovsko prvenstvo našega kombinata za

posameznike in na njem so se na prvih deset mest uvrstili: Milovanović, Matko, Cvar, Pevnik, Fetić, Pečecnik, Vedenik, Plaskan, Hali-
lović, Grm.

Š. Cvar

SPREMEMBA...

pri organizaciji izleta po šaleški planinski poti, na katerega smo vabili v zadnji številki Informatorja (4/1990)!

Ta izlet bo v soboto, 17. marca, nanj pa se bomo iz Titovega Velenja z avtobusom odpeljali ob 6. uri izpred Rdeče dvorane. Torej bo dan prej, kot smo ga napovedali, in tudi uro prej se bomo nanj odpeljali, kot smo najprej mislili.

Srečno!

Planinska sekcija REK RLV

UGODNO PRODAM avtomobilsko prikolico za kampiranje IMV, tip 450 Q, s petimi ležišči (3 + 2), letnik 1980. INFORMACIJE: dopoldne in popoldne prek telefona (063) 857-447.

16. Povprečno na vsakega rudniškega delavca pa je prišlo 4,27 tone premoga na dan.

Od vseh delavcev pri proizvodnji premoga imamo nekvalificiranih le še 15,6 %, ker je pri nas veliko internega in vsega drugega izobraževanja.

Pri tehniki smo zadnja leta v našem rudniku veliko naredili, in to s pomočjo vse družbe, pri stroških pa manj. A zdaj nas skrbi, ker že nekaj časa manj vlagamo; manjka nam amortizacijskih sredstev, ker moramo iz njih že dolgo obdobje vsako leto pokrivati izgubo. Enkrat pa bo to hudo udarilo nazaj...

Naprej v Informatorju - za sklep tega zapisa pa le še tole!

Pri tem pogovoru je bil prisoten tudi predsednik poslovnega odbora našega kombinata Rafko Berločnik, in ko je bil na vrsti, da tudi on kaj pove, je med drugim dejal - precej resignirano:

"Prihodnji teden bomo morali imeti sredstva za izplačilo osebnih dohodkov, a tako, kot zdaj kaže, bi si prej upal reči, da jih ne bomo imeli, kot pa, da jih bomo imeli."

In tako bomo, da bomo dobili izplačane osebne dohodke, spet že kar v katastrofalni situaciji. /R. B./

Iz kadrovskega poročila REK za leto 1989

V prihodnjih letih bodo kadrovski načrti naravnani predvsem v preno in modernizacijo podjetij. Praviloma pa ta procesa terjata višjo izobrazbeno raven, nova znanja in manjše število delavcev, in če se teh potreb pravočasno zavemo, lahko preno in modernizacijo svojega podjetja izpeljemo brez velikih pretresov; ob naravni fluktuaciji, s štipendijsko politiko in programi do-in prekvalifikacije.

Proizvodnja premoga v našem rudniku v februarju

(V primerjavi s proizvodnimi nalogami iz osnovnega, letnega načrta in proizvodnim nalogami iz mesečnega načrta!)

Jama Preloge	144 410 ton	(101,34 %, 101,77 %)
Jama Pesje	112 970 ton	(94,77 %, 102,70 %)
Jama Škale	82 690 ton	(199,25 %, 109,58 %)
Izobraževanje	3 400 ton	(22,08 %, 90,91 %)
Priprave	25 930 ton	(107,15 %, 112,25 %)
RLV	369 400 ton	(107,76 %, 104,29 %)

V februarju smo imeli 22 delovnih dni.

Proizvodni načrt za marec

(V oklepajih so navedene proizvodne naloge iz letnega načrta!)

Jama Preloge	145 200 ton	(141 400)
	6 600 t/dan	(6 427)
Jama Pesje	110 000 ton	(126 300)
	5 000 t/dan	(5 741)
Jama Škale	92 400 ton	(79 850)
	4 200 t/dan	(3 630)
Izobraževanje	3 300 ton	(14 750)
	150 t/dan	(670)
Priprave	23 100 ton	(20 900)
	1 050 t/dan	(950)
RLV	374 000 ton	(383 200)
	17 000 t/dan	(17 418)

Za marec smo predvideli 22 delovnih dni, ob vseh prostih sobotah.

ŠE TO: V prvih dveh letošnjih mesecih smo pridobili 725 600 ton premoga in s tem proizvodno nalogo iz letnega načrta za to obdobje izpolnili 106,22-odstotno.

Proizvodni sektor DSSS RLV, služba za tehnične plane in analize

Nova zakonodaja terja, da so v letnih kadrovskih načrtih napovedani presežki delavcev. Predpisuje tudi obveznost, da v okviru sanacijskih programov izdelamo načrte kadrovske preno. Tako kadrovska problematika postaja enakopravna sestavina razvojne strategije podjetij, saj željene razvojne preobrazbe ni mogoče doseči brez kar najboljše mogoče izrabe vseh produkcijskih tvorcev, torej tudi kadra.

V zaostrenih gospodarskih razmerah bo sanacijskih postopkov in stečajev vse več in razmere nam bodo postregle s toliko več presežki delavcev, kolikor manj bomo pripravljeni nanje.

Iz spodnje preglednice je razvidno, da je RLV (tudi)

Številčnost kolektivov organizacij REK ob koncu leta in spremembe njihove številčnosti med letom 1989

RLV	5 220	- 2,39 %	(- 128 delavcev)
TEŠ	737	+ 0,27 %	(+ 2)
ESO	803	+ 0,13 %	(+ 1)
SIPAK	232	+ 4,98 %	(+ 11)
APS	200	+ 1,52 %	(+ 3)
TISK	53	- 10,17 %	(- 6)
DSt	178	- 1,11 %	(- 2)
Zav.	98	+ 4,23 %	(+ 4)
DSSS REK	137	- 12,74 %	(- 20)
REK	7 658	- 1,70 %	(- 135)

Ljubljanska banka

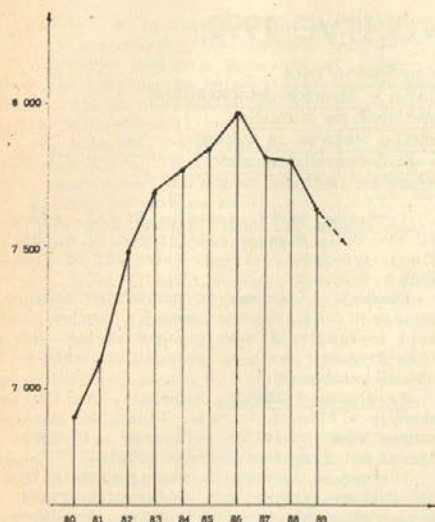
Splošna banka Velenje, d.d.
Titovo Velenje

Obrestne mere za dinarske vloge občanov

	Letna obrestna mera
Sredstva na vpogled	8 %
Depoziti, vezani nad 1 mesec	11 %
Depoziti, vezani nad 3 mesece	15 %
Depoziti, vezani nad 6 mesecev	15 %
Depoziti, vezani nad 12 mesecev	16 %
Hranilne vloge, vezane nad 12 mesecev	16 %
Hranilne vloge, vezane nad 24 mesecev	18 %
Hranilne vloge, vezane nad 36 mesecev	20 %
Dovoljena prekoračitev stanja na tekočem računu	26 %
Nedovoljena prekoračitev stanja na tekočem računu	34 %

Velja od 1.3.1990.

LB-OPD, obr. BLAG-96, 1-1990

Grafikon gibanja števila zaposlenih delavcev v REK v letih 1980 - 1989

lani dosledno sledil svoji načrtani kadrovske politiki in tako nadalje zmanjšal število zaposlenih delavcev. Kolektiv drugih večjih delov REK pa svoje številčnosti niso dosti spremenili; razen kolektiva Sipaka, ki se je v preteklem letu povečal kar za 4,98 % ali 11 delavcev, in to zaradi tega, ker je v preteklih letih veliko štipendiral in imel zato relativno večji priliv pripravnikov.

Sicer pa za vse organizacije REK velja, da so za priliv mlade generacije, ki konča izobraževanje, vedno bolj zaprte in da nekatere celo svojih štipendistov po opravljenem pripravništvu ne zaposlijo. Tudi v REK so pač problemi primanjčevanja delovnih mest, presežki delavcev in vse večja neskladja med potrebami časa in stvarno izobrazbeno strukturo zaposlenih delavcev.

V planskih dokumentih za leto 1989 smo zapisali, da omenjene probleme lahko

rešimo z ustvarjanjem novih proizvodnih programov. Dlje od zapisa tega pa nismo prišli.

Tudi kadrovska funkcija je v posameznih organizacijah in tudi v celotnem kombinatu glede na nove, zaostrene gospodarske razmere premalo prožna, neuskaljena in krati nemočna. Oblikovati bi morali sistem zgodnjega napovedovanja presežkov delavcev; zlasti ob bližnjih reorganizacijah. Kazalo bi razmisliti tudi o oblikovanju notranjega trga strokovnih delavcev, saj bi le tako neskladja med potrebami in povpraševanjem po njih mnogo lažje reševali, hkrati pa bi se povečala mobilnost kadra in pretok znanja.

Izobrazbeno strukturo bomo v prihodnjih letih težko izboljševali, kajti naravno pot za to - priliv mlade generacije - smo prekinili ali omejili. Zato bomo morali ta problem reševati s kadrom, ki ga imamo, in aktivirati vse notranje kadrovske potencialne, ki obstajajo kot slaba zaposlenost in organizacijske slabosti. Strojne delavce in znanje bomo pač morali čim bolj izrabiti in usmeriti v praktično potrjevanje.

Prihodnjič še naprej!

Tanja GOLJAR

IZ PROGRAMA PRIREDITEV PRI KULTURNEM CENTRU IVAN NAPOTNIK

Skupaj s Kinom Velenje smo vam tokrat v kulturnem centru Ivan Napotnik pripravili drugačen šopek za 8. marec:

v četrtek, 8. marca,
ob 19. uri v domu kulture Velenje

španski barvni film
PRODAJALKA VIJOLIC

Vstopnice so po 20 din. Popustov ni! Čisti dohodek od te predstave bo odveden za boj proti raku na dojki velenjskemu društvu za boj proti raku. Prihranite pa še kakšen dinar za prave prodajalke cvetja, ki bodo tega večera prodajale svoje cvetlice z istim namenom. Iskreno vabljeni!

ODŠLI SO V POKOJ

Franc KOTNIK,
upokojen 24. decembra (lani)

Rojen je bil 17. marca 1939 v Ravnah pri Šoštanju. Poročen z Jožefo, rojeno Virbnik. Od 27. februarja 1962 je neprekinjeno delal v RLV, prvič pa že nekaj mesecev v

letu 1957.

Leta 1962 se je zaposlil kot nekvalificiran delavec v rudniškem zunanjem obratu. Marca 1962 je bil premeščen v Jamo vzhod, avgusta 1962 v rudniški zunanji obrat, julija 1963 v Jamo vzhod, septembra 1963 v rudniški zunanji obrat in leta 1978 v Kopalnico, zdaj temeljna organizacija HTZ, kjer je delal do upokojitve.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Janez ŽIŽEK,
upokojen 21. februarja

Rojen je bil 13. junija 1934 na Ptujcu. Poročen z Margaretto, rojeno Švener. Od leta 1951 do leta 1962 je bil zaposlen kot kvalificiran kopač v RLV, potem pa vse do upokojitve

kot poklicno rehabilitiran delovni invalid v proizvodnem delu ESO.

Leta 1962 je opravil izpit za kvalificiranega vulkanizerja in leta 1972 še izpit za voznika viličarja in industrijskega traktorja.

Sodeloval je pri udarniškem delu za izgradnjo železniške proge Doboj - Banja Luka, avtomobilske ceste Ljubljana - Zagreb ter Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, reda dela s srebrnim vencem ter plakete nogometnega kluba RUDAR Velenje.

Jože KRIŽAN,
upokojen 27. februarja

Rojen je bil 22. januarja 1941 v Žalcu. Poročen z Angelo, rojeno Vodusek.

Od 2. novembra 1965 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač pri jamski mehanizaciji, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1963 je opravil izpit za kvalificiranega električarja.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Edvard JEZERNIK,
upokojen 2. marca

Rojen je bil 14. septembra 1941 v Podkraju pri Velenju. Poročen z Kristino, rojeno Glušič.

Od 2. septembra 1963 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služne vojaškega roka pa že od leta 1960.

Leta 1963 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Pripravah, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1965 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1970 še izpit za kvalificiranega kopača.

Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja.

INVESTITORJEM INDIVIDUALNIH GRADENJ

KAKO NADALJEVATI po III. gradbeni fazi?

ESO Vam nudi rešitev:

-projektiranje, doprojektiranje, svetovanje, dobava in montaža vseh:

-elektroinstalacijskih del:

-gradbene instalacije jakega toka
-gradbene instalacije šibkega toka
-strel vodne instalacije

-izvajanje meritev
-individualne in skupinske
TV naprave

-strojnoinstalacijskih del:

-vodovod
-toplovod
-prezračevanje

-plinske instalacije
-solarni sistemi in sistemi
izkoriščenja odpadnih toplot

-krovskokleparska ter izolaterska dela

-ključavničarska dela in vse vrste konstrukcij

Vse z O B R O Č N I M odplačevanjem!

Podrobnejše informacije dobite v prodajni službi montažne dejavnosti REK Elektrostrojna oprema Titovo Velenje

telefon: (063) 855-417, 856-288, 856-832

telex: 33898 ESO TV YU / telefax (063) 855-690

eso

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Franc TRAVENŠEK,
upokojen 2. marca

Rojen je bil 25. maja 1941 v Celju. Poročen z Marijo, rojeno Mrakič. Od 8. januarja 1964 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi službenja vojaškega roka pa že od leta 1960.

Leta 1964 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Leta 1977 je bil premeščen v Priprave in leta 1978 v Zračenje, kjer je delal do upokojitve. Leta 1964 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1970 še izpit za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Ivan BAŠNEČ,
upokojen 2. marca

Rojen je bil 22. februarja 1942 v Zagrebu. Poročen z Katarino, rojeno Vuk. Od 26. junija 1969 je neprekinjeno delal v RLV, z nekajmesečno prekinitvijo pa že od leta 1964.

Leta 1969 se je zaposlil kot nekvalificiran delavec v jamski gradbeni skupini. Decembra 1969 je bil premeščen v Jamo vzhod, leta 1975 v Jamsko mehanizacijo in leta 1977 v Jamski transport, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1970 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1972 izpit za kvalificiranega kopača in leta 1980 še izpit za strojnika akumulatorske jamske lokomotive. Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Mihael JURKOŠEK,
upokojen 2. marca

Rojen je bil 26. septembra 1939 v Konjucih pri Štorah. Od 27. januarja 1961 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod.

Leta 1969 je bil premeščen v Jamo zahod, leta 1974 v Steber 8 in leta 1978 v skupne službe rudnika, kjer je delal do upokojitve. Leta 1963 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1965 še izpit za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Stanislav AHAC,
upokojen 5. marca

Rojen je bil 18. septembra 1940 v Zabukovici. Poročen z Gabrijelo, rojeno Zdovc. Od 23. avgusta 1962 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi službenja vojaškega roka pa že od leta 1959.

Leta 1962 se je zaposlil pri strojnih montažah v Jami zahod. Leta 1976 je bil premeščen, že kot skupinovodja, k strojnim montažnim delom v Jami Pesje, kjer je delal do upokojitve. Leta 1965 je opravil izpit za kvalificiranega jamskega ključavničarja in leta 1981 še seminar za izvajanje usmerjevalnih del. Zelo dejaven je bil tudi v samoupravnih organih in pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Med vojno so mu Nemci v Mariboru kot talca ustrelili očeta, mater pa je imel v Avstriji, in tako je zgodnje otroštvo preživel brez staršev - pri sorodnikih, skupaj z bratom.

Franc BRIŠNIK,
upokojen 6. marca

Rojen je bil 15. septembra 1937 na Graški gori. Poročen z Bredo, rojeno Tomic. Od 1. maja 1974 je neprekinjeno delal v RLV, z dvema prekinitvama pa že od leta 1954.

Zaposlen je bil pri različnih, najdlje pa pri transportnih zunanjih in jamskih delih v rudniku; od leta 1980 naprej v Jami Škale. Leta 1972 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1973 tečaj za samostojnega žagarja in leta 1978 še tečaj za voznika viličarja in kompresista. Dejaven je bil tudi v samoupravnih organih ter pri udarniški izgradnji Velenja in vodozoda za šentilj pri Velenju.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo pri RLV.

Franc VOGLAR,
upokojen 6. marca

Rojen je bil 17. novembra 1940 v Nadolah pri Ptuj. Poročen z Marijo, rojeno Vrečko. Od 6. decembra 1962 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jami zahod. Leta 1977 je bil premeščen v Zračenje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1964 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1967 izpit za kvalificiranega kopača in leta 1981 še izpit za inštruktorja pri praktičnih rudarskih delih. Dejaven je bil tudi v samoupravnih organih in v sindikatu ter pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV ter priznanja za inovacijsko dejavnost.

Franc VOH,
upokojen 7. marca

Rojen je bil 15. februarja 1930 v Celju. Poročen z Ivanka, rojeno Sivka. Od 1. februarja 1960 je neprekinjeno delal v skupnih službah našega rudnika in kombinata. Zaposlil se je v komercialni službi rudnika, od leta 1976 do lani pa je delal v gospodarsko-finančnem delu skupnih služb kombinata in nato do upokojitve v gospodarskem sektorju skupnih služb rudnika.

Leta 1949 se je izučil za avtomehanika, leta 1954 je opravil diplomski izpit za tehnika za globinsko vrtnanje, leta 1974 je končal višjo šolo za organizacijo dela v Kranju in leta 1979 diplomiral še na II. stopnji šole te stroke v Kranju - proizvodno organizacijska smer.

Zelo dejaven je bil tudi v samoupravnih organih in družbenopolitičnih organizacijah. V družbeno gibanje za napredek in razvoj se je vključil že med drugo svetovno vojno. Zelo veliko je delal tudi udarniško pri obnovi in izgradnji; največ pri izgradnji zadržnih domov v Prekmurju, izgradnji Kidričevega, pri sečnji lesa na Pohorju, izgradnji Velenja in še drugod.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v združenih organizacijah v naš kombinat, priznanja Zveze šoferjev in avtomobilov Slovenije, priznanja za vestno delo v JLA, priznanja Zveze zadržnih organizacij Jugoslavije in še drugih priznanj.

Priprava Suzana ZUPAN

VOLITVE 1990

Kandidatna lista
"ZKS - Stranke demokratične
prenove" na območju
občine Velenje za volitve
v družbenopolitični zbor
velenjske občinske skupščine

1. Matjaž NATEK (nosilec liste), rojen 4. 11. 1933, stanuje v Aškerčevi 12 a, Šoštanj, pedagoški delavec, ravnatelj OŠ Biba Röck v Šoštanju

Posebej se zavzema za ozdravitev gospodarstva, zagotavljanje enakih pogojev za delo in življenje vseh občanov, čisto okolje, povezavo mesta in vasi in izobraževanje za prihodnost.

2. Alenka AVBERŠEK, rojena 4. 1. 1955, stanuje v Titovem Velenju, Lipa 10, dipl. ekonomistka, zaposlena v Gorenju - Procesna oprema kot član poslovnega odbora

Posebej se zavzema za razvoj perspektivnih delovno ekstenzivnih proizvodnih programov, razbremenitev gospodarstva, ureditev Titovega Velenja in njegovih jeder, razvoj trga, razvoj storitvenih dejavnosti, razvoj privatnih podjetij, zdravo konkurenco, usmerjeno kmetijstvo, varovanje kmetijskih zemljišč, zdravo prehrano in okolje.

3. Ivan MARIN, rojen 15. 6. 1938, stanuje v Splitski 54, Titovo Velenje, magister muzikologije, ravnatelj glasbene šole Velenje

Posebej se zavzema za dosledno uresničevanje sprejetega programa in razvoj na področju šolstva in kulture.

4. Srečko MEH, rojen 8. 8. 1943, stanuje v Titovem Velenju, Cesta IV/13, rudarski tehnik, zaposlen v RLV

Zavzema se za odpiranje novih delovnih mest, ustvarjanje enakih pogojev za uspešno gospodarjenje v vseh dejavnostih, ekološko sanacijo in razvoj malega gospodarstva.

5. Miroslav TRAMPUŠ, rojen 7. 2. 1945, stanuje v Cankarjevi 2/c, Titovo Velenje, profesor, zaposlen v velenjskem centru srednjih šol

Zavzema se za vse, kar dviguje kvaliteto dela, življenja in znanja.

6. Rafko BERLOČNIK, rojen 25. 9. 1941, stanuje v Cankarjevi 1/a, Titovo Velenje, dipl. ekonomist, predsednik poslovnega odbora REK

Posebej se zavzema za ustvarjanje gospodarskih razmer v občini, ki bodo omogočale skladen razvoj vseh sektorjev gospodarstva in družbenih dejavnosti v njej.

7. Jože ROBIDA, rojen 13. 1. 1958, stanuje v Šmartnu ob Paki 30, dr. medicine, zaposlen v bolnici Celje kot kirurg specialist

Posebej se zavzema za razvoj amaterske kulture, zdravje, kulturno bogato življenje in sploh za srečno življenje ljudi.

8. Drago SEME, rojen 24. 3. 1947 v Gregorčičevi 20, Titovo Velenje, strojni delovodja rudarske stroke in absoluten politične šole, izvršni sekretar občinskega komiteja ZKS - Stranke demokratične prenove Velenje

Posebej se zavzema za demokracijo, uresničevanje vsega dogovorjenega, lepo in srečno otroštvo in sodelovanje ljudi in resnične odnose med njimi ter kulturni razvoj.

9. Marjan JEDOVNICKY, rojen 6. 9. 1945, stanuje v Šerčerjevi 18, Titovo Velenje, dipl. inž. kemije, zaposlen v TE Šoštanj kot vodja TOZD

Posebej se zavzema za ekološko sanacijo TEŠ.

10. Vojko LONČARIČ, rojen 20. 4. 1956, stanuje v Štantevi 32, Titovo Velenje, dipl. inž. fizike in matematike, zaposlen v Gorenju - Delta kot vodja projekta razvojne-ga sektorja

Zavzema se za uveljavitev realnih meril uspešnosti družbe in njenega gospodarstva in na tej osnovi za organizirano spodbujanje inovacijskih procesov in nastajanje podjetij.

11. Štefka KORDEŠ, rojena 14. 12. 1937, stanuje v Titovem Velenju, Cesta II/14, dipl. ekonomistka, zaposlena v velenjski občinski upravi kot vodja strokovnih služb družbenih dejavnosti

Zavzema se za razvoj občine kot komune, ki bo v gospodarstvu in družbeni nadgradnji SR Slovenije dosegala mesto, ki ji glede na njeno gospodarsko učinkovitost in pomembnost pripada. Posebej pa se zavzema še za ustvarjanje možnosti za zaposlovanje žensk.

12. Jože KKK, rojen 20. 2. 1934, stanuje v Škalah 120/c, Titovo Velenje, elektrotehnik, upokojenec

Posebej se zavzema za odpiranje več novih delovnih mest v občini in ustvarjanje pogojev za normalno življenje vseh ljudi v njej.

13. Irena BRLOŽNIK, rojena 17. 1. 1947, stanuje v Saleku 97, Titovo Velenje, kemijska tehničarka, zaposlena v Gorenju - Gospodinjinski aparati kot vodja čistilne naprave

Posebej se zavzema za ekološko čisto gospodarstvo, zdravo življenje in za socialno politiko, ki bo zagotavljala socialno varnost občanov.

14. Bojan KONTIČ, rojen 23. 7. 1961, stanuje v Koroški 33 a, Titovo Velenje, elektrotehnik, zaposlen v RLV kot elektromonter

Zavzema se za dosledno uresničevanje vsega političnega programa ZKS - Stranke demokratične prenovе, še posebej pa za zagotavljanje socialne varnosti vseh, reševanje ekološke problematike in organizirano borbo zoper podleganje mladine zasvojenosti z drogami.

15. Vida ŽOLNIR, rojena 3. 11. 1933, stanuje v Titovem Velenju, Cesta I/23, višja fizioterapevtka, zaposlena v Zdravstvenem centru Velenje kot vodja fizioterapevtske službe

Zavzema se za razvoj zdravstva za zdravje človeka, ekološko sanacijo in čisto okolje ter enakopravnost žensk.

16. Jože GROZNIK, rojen 3. 3. 1939, stanuje v Kraigherjevi 8, Titovo Velenje, ing. organizacije dela, direktor Delavske univerze Velenje

Zavzema se za ustvarjanje pogojev za splošni dvig civilizacijskega nivoja občanov, ustvarjanje razmer, ki bodo Velenje zopet naredile za privlačen turistični kraj, povezavo mesta in vasi ter izobraževanje odraslih in izobraževanje, prilagojeno evropskim kriterijem.

17. Janez BASLE, rojen 9. 3. 1940, stanuje v Efenkovi 48, Titovo Velenje, gradbeni tehnik, zaposlen kot profesionalni predsednik Savinjsko-šaleške gospodarske zbornice, Velenje

Posebno skrb posveča prestrukturiranju gospodarstva in razvoju malega gospodarstva in s tem odpiranju novih delovnih mest in reševanju socialne problematike.

18. Marija ŽUŽEK, rojena 27. 7. 1935, stanuje v Splitski 46, Titovo Velenje, profesorica pedagogike, upokojenka

Zavzema se za dosledno uresničevanje sprejetih nalog na vseh področjih, še posebej pa za prijaznejšo šolo ter izobraževanje za ustvarjalnost in razvoj.

19. Boris KREVLJ, rojen 20. 11. 1952, stanuje v Smartnu ob Paki 90, dipl. ing. strojništva, inovator v svobodnem poklicu

Zavzema se za razvoj gospodarske dejavnosti zasebnikov in sploh podjetništva ter za uresničevanje osnovnih pravic in razvoj družbenega standarda krajanov.

20. Franc DRUKS, rojen 14. 2. 1950, stanuje v Askerčevi 9, Šoštanj, strojni ključavničar, zaposlen v RLV kot vodja TOZD HTZ

Posebno se zavzema za odpiranje novih delovnih mest in zagotavljanje zaposlitve za mlade ljudi.

21. Osman HASIČ, rojen 25. 3. 1950, stanuje v Saleku 86, Titovo Velenje, rudarski tehnik, zaposlen v RLV

Posebej se zavzema za dosledno uresničevanje sprejetih nalog in za poštene medsebojne

odnose in enakopraven položaj vseh občanov.

22. Stane ŽULA, rojen 5. 8. 1927, stanuje v Tomšičevi 7, Titovo Velenje, učitelj, upokojenec

Vztrajno se zavzema za reševanje problematike invalidov in izboljšanje zakonodaje, ki ureja to problematiko, in pri tem še posebej za zagotavljanje delovnih mest invalidom in nagrajevanje invalidov po delu in delovnih rezultatih.

23. Milojka PLAMBERGER, rojena 29. 9. 1946, stanuje v Kajuhovi 7, Šoštanj, ekonomski tehnik, zaposlena kot tajnik KS Šoštanj

Vso skrb posveča ustvarjanju razmer za prijetnejše počutje krajanov in se zavzema za doslednost pri uresničevanju sprejetih nalog in delovnih programov.

24. Alojz KOVŠE, rojen 20. 6. 1955, stanuje v Tomšičevi 10 a, Titovo Velenje, dipl. ekonomist, zaposlen v Gorenju - Gospodinjinski aparati kot član poslovnega odbora

Posebej se zavzema za gospodarsko politiko, ki bo kos zahtevam razvitega sveta za takojšnje reševanje ekoloških problemov, za svobodno, ustvarjalno in učinkovito delo, za evropsko prilagodljiv izobraževalni sistem, za večjo motivacijo zaposlenih za uspešnejše sodelovanje.

25. Adem BIŠČIČ, rojen 25. 10. 1952, stanuje v Titovem Velenju, Vrnjačka Banja 6, inž. rudarstva, zaposlen v RLV kot samostojni projektant

Posebej se zavzema za razvoj telesne kulture, zdravega človeka in čisto in zdravo okolje.

26. Marija BRAČIČ, rojena 30. 12. 1946, stanuje v Titovem Velenju, Selo 9, ekonomski tehnik, zaposlena v Gorenju - Gospodinjinski aparati kot vodja saldankov

Posebej se zavzema za izenačevanje življenjskih razmer v mestnih in vaških krajevnih skupnostih ter čisto okolje.

27. Matjaž KLEMENČIČ, rojen 28. 9. 1950, stanuje v Subotički 11, Titovo Velenje, rudarski tehnik, zaposlen v službi za varstvo pri delu v RLV

Vso skrb posveča humanizaciji dela, varstvu pri njem, zagotavljanju perspektive mladim ljudem in družinam in sploh reševanju tovrstne problematike.

Občinski volilni štab
ZKS - SDP Velenje

Predlog kandidatne liste "ZKS - Stranke demokratične prenove" na območju občin Zalec, Velenje in Mozirje za volitve v družbenopolitični zbor skupščine SR Slovenije

1. Stane PEJOVNIK, (nosilec liste), rojen 4. 5. 1946 v Dolenji vasi pri Preboldu, stalno prebivališče ima v Ljubljani, Vič-Rudnik, doktor kemijskih znanosti, zaposlen v kemijskem inštitutu Boris Kidrič v Ljubljani
(Težišče njegove družbenopolitične aktivnosti in naravnosti bo še predstavljeno - v Informatorju!)

2. Irena BRLOŽNIK (Podatki o njej in težišču njene družbenopolitične aktivnosti so navedeni že znotraj predstavitev prejšnje liste.)

3. Ivo KOS, rojen 29. 4. 1939 v Nazarjah, stalno prebivališče ima v Nazarjah, gradbeni tehnik, zaposlen v izvršnem svetu skupščine občine Mozirje kot predsednik

4. Rudi UDRIH, rojen 22. 1. 1947 v Spodnjih Grušovljah, stalno prebivališče ima v Braslovčah, dipl. inženir strojništva, zaposlen v Inženiringu Hmežada v Žalcu

Kordinator ZKS - SDP na območju občin Zalec, Velenje in Mozirje za volitve v družbenopolitični zbor SR Slovenije Drago Blagus

Izveček iz sporočila in priloge k sporočilu Občinske volilne konference Velenje, št. 068-002/90-1, z dne 21. 2. 1990

PREDSTAVITEV ŠE NEKAJ PREDLAGANIH KANDIDATOV

delavcev REK za delegate
zbora združenega dela skupščine
občine Velenje in delegate
zbora združenega dela skupščine SRS,
ki niso zajeti v članku
VOLITVE 1990, objavljenem v
zadnji številki Informatorja (4/1990)

ZZD skupščine občine Velenje

Janez JEZERŠEK,

roj. 7. 5. 1957 v Slovenj Gradcu, zaposlen v DSSS RLV, ing. gradbeništva, stanuje v Askerčevi 8, Titovo Velenje

Predlagatelj: Odbor SDZ Velenje, Zeleni Velenja, Odbor SKD Velenje, Odbor SDZ Velenje, Šaleška kmečka zveza SKZ /DEMOS-Združena opozicija/

Ciril KEMPERLE,

roj. 21. 6. 1939 v Ljubljani, zaposlen v DSSS RLV, dipl. ing. rudarstva, stanuje v Ljubljanski 29/b, Titovo Velenje

Predlagatelj: OK SZDL Velenje

Tatjana KRENKER,

roj. 7. 11. 1960 v Slovenj Gradcu, zaposlena v DSSS RLV, dipl. oec., stanuje v Špeglovi 15, Titovo Velenje

Predlagatelj: OK SZDL Velenje

Pavel SKORNŠEK,

roj. 27. 1. 1959 v Slovenj Gradcu, zaposlen v DSSS RLV, dipl. ing. strojništva, stanuje v Skorno 44, Šoštanj

Predlagatelj: Slovenska demokratična zveza Slovenije, Slovenski krščanski demokrati, Socialdemokratska zveza Slovenije, Slovenska kmečka zveza, Zeleni Slovenije /DEMOS-Združena opozicija/

Janez ZAPUŠEK,

roj. 29. 5. 1947 v Škarnicah pri Šentjurju pri Celju, zaposlen v RLV - Zračenje, stanuje v Partizanski 68, Titovo Velenje

Predlagatelj: OK SZDL Velenje

Pavel ŽUPEVC,

roj. 29. 6. 1955 v Sevnici, zaposlen v DSSS RLV, strojni tehnik, stanuje v Gaberkah 132, Šoštanj

Predlagatelj: Svet KS Gaborke

ZZD skupščine SR Slovenije

Matija HORVAT,

roj. 26. 1. 1930, zaposlen v DSSS RLV, dipl. ing. rudarstva, stanuje na Cesti III/5, Titovo Velenje

Predlagatelj: DEMOS-Združena opozicija

Ljubiša SAVOVIČ,

roj. 6. 5. 1955, zaposlen v DSSS REK, dipl. novinar, stanuje v Cankarjevi 1/c, Titovo Velenje

Predlagatelj: DEMOS-Združena opozicija

Srečno!

Uredništvo

OGLAS

Ugodno prodam leto dni star hladilnik "gorenje" in hladilno skrinjo "rade končar".

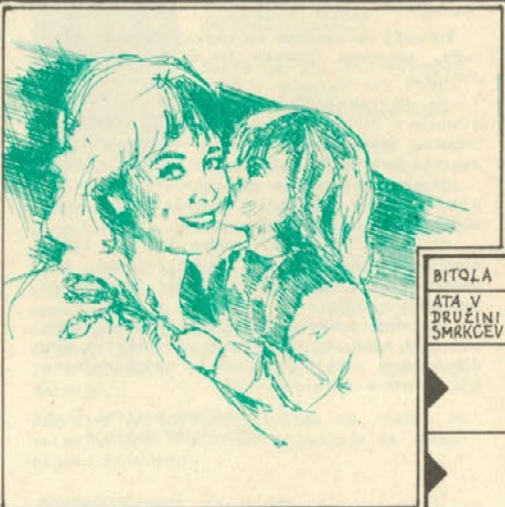
INFORMACIJE: dopoldan po telefonu (063) 855-231, interna številka 346.

UGODNO PRODAJ nove bate in batne obročke (standard) za osebni avto fiat 127.

INFORMACIJE: zvečer prek telefona (063) 858-912.

Nagradna križanka

9000788. 1															
Sestavil in narisal: LOM	DAVČNA OBDAČUN. SLUŽBA (kratica)	AVSTRIJSKA GLEJ. IGRALKA Etriede...	MESTO V JUŽNOAFR. REPUBLIKI	BELO OBREDNO OBLAČILO, KORETELJ	OPUS CITATUM	DEŽELA V CENTRALNI AZIJI	PRIPADNIK ANTOV	PARTIZ. KURIRSKA TOČKA	EKONOM. ŠOLA	SOCIALIST. ZVEZA	PREBIVA- LEC IASJA	KRATICA SLOVEN. RDEČEGA KRIŽA	STAROSLOV. PIJAČA	VINSKI KAMEN, SODAVEC	KOROŽJU, NA DELO!
STAR SLOVEN. PREGOVOR															
NAŠE AKTUAL- NO GESLO															
ELEKTR. KONTAKT					BARVNA TELEVIZ. LIVNO				ITALIJAN TOVORNIJAK	Stane Sever			RADIJ DAN V TEDNU		
ZA PRAZNIK 8. marec	VČLAN = JENKA	KRAVJI MLADIČ IZPIT					TRGOVSKI POMOČNIK KALIJ					STRAN ADAMOVA DRUŽICA			
															
LTUŠKA KNJIGA			GLAVNO MESTO JORDANIJE	OTROKOVA NAJPOGOS- TETJA BESEDA							VERONIKA				
DRŽAVA V SEVER. INDIJI											Anton Dermota			NAŠ AKAD. SLIKAR Aladin (roj. 1917)	OTOK V ARHIPELAGU TUAMOTU
VELENJ = SKA TRG. ORGANIZACIJA											PRISTANIŠČE V ROMUNIJI	ODELEK RIMSKE KONJENICE SLIKARSKA TEHNIKA			
MUSLIMAN VERSKI POGLAVAR											BITOLA ATA V DRUŽINI SMRKEV		Alfred Nobel	SNAŽILKA	
VREDNOST BLAGA															
ANCONA			SINOVA ŽENA	KARLOVAC											
NADALJEVANJE ČESTITKE	PTICA I MOČNIM PLETASTIM KLJUNOM	SKOPJE DERIVAT ALKOHOLA			NEZGODA, NESREČA	MALIKI	POKOPALIŠČE ZASLUŽENIH MOŠ V LJUBLJANI	SPODNJI DEL POSODE	REBRICASTA TKANINA ANGLEŠKI GROF(moš.)				DIDIPUS	DOMAČINI NOVE ZELANDIJE	
															
PRILOGA NEDELJCA				POMEMBNO GOSPODAR. MESTO V TURČIJI						OPERNI SAMOSPEV					
ŠZNAKA SKOFJELŠ HLADILNIKOV				LORBER PEČ						VISOKA IGRALNA KARTA	ITALIJAN. POLITIK MORO SPLIT				
NAPOLI								IZRASTEK NA GLAVI				STAROPER- ZIJSKI KRAJ			
400 m²			JEZERO MED ZDA IN KANADO					DALMA = TINSKI OTOK				VISOKA GORA V NEPALU			

SLOVARČEK ZA POMOČ PRI REŠEVANJU • ADANA - mesto v Turčiji, pomembno gospodarsko središče • API - visoka gora v zahodnem Nepal • ASAM - država v severovzhodnem delu Indijske unije, z glavnim mestom Šilongom • BRAILA - pristaniško mesto v vzhodni Romuniji • BRITS - mesto v Južnoafriški republiki • ERIE - jezero na meji med ZDA in Kanado

Rešitve s svojim točnim naslovom pošljite v uredništvo Rudarja-Informatorja do 20. marca. Izmed pravih rešitev bomo tri izžrebali in njihove avtorje nagradili s knjigami.

Srečno!

Uredniški odbor